

МОСКВА

Москва, Москва!

Ти ярко пак пламтиш, ти пак туптиш!
ти пак си огнено сърце
и с ясна пурпурна усмивка бдиш
над братски стиснати ръце.
Че блескът на твоята зора
раздра световната тъма,
че ти, като възторжена сестра,
събра на целата земя
и радостта и бурната печал!...
Москва, Москва! —
сърце от разтопен метал!

Москва, Москва!

Пред твоите стоманени врати
разби се вражата вълна;
звездата ти с рубинен лъч трепти
над всека горестна страна,
където робът цял живот оре
а мре, лишен от късче хлеб,
където пролетарското море,
възвре от пламъка свиреп
на петгодишна демонска война!
Москва, Москва! —
звезда на нови времена! . . .

